

Flygaard (DR):

Det er retsforbundets opfattelse, at man på de enkelte områder skal søge de reelle flertal, som alle så må bøje sig for. Derved skabes der også i befolkningen den tillid til folkestyret, som der er så hårdt brug for. Derved opnår man også, at partierne efter et valg får mulighed for at tilkendegive den samme opfattelse, som de gav udtryk for før valget. Det er ødelæggende for folkestyret, hvis partierne snart har ét standpunkt, snart et andet standpunkt, der kan være det stik modsatte, bare for at være med i forhandlingerne. Der er ingen tvivl om, at det, vi har brug for, er reelle skattenedsættelser.

I en situation, hvor vi er inde i en periode med en betydelig konjunkturafmatning og forventer en betydelig vækst i arbejdsløsheden, anser retsforbundet det ikke for rigtigt, at man på statsbudgettet opererer med et kasseoverskud af en størrelsesorden på 3-4 mia kr. I en sådan situation vil retsforbundet foretrække et absolut mere balanceret statsbudget. Det skulle kunne danne grundlag for skattenedsættelser, for skattelettelser.

På besparelsesområdet må det være ensbetydende med, at man simpelt hen område for område undersøger, hvad der er flertal for. Det vil efter vor opfattelse sige, at man også burde lade et reelt flertal for besparelser på forsvarsområdet komme til udtryk. Det vil også sige, at der måske også på erhvervsområdet i folketinget findes et flertal for i hvert fald at begrænse erhvervsstøtten til alle erhverv. Så burde man gøre det. Det gælder såvel landbruget som andre erhverv.

Der bør være og må være ens regler med hensyn til indbetaling af moms. Vi ved godt, at erhvervslivet har fået stigende omkostninger, men det er der andre der også har fået.

På det ligningsmæssige område anlægger vi også det synspunkt, at de reelle flertal skal komme til udtryk. Det er også vor opfattelse, at ændringer i ligningsloven skal være af reel karakter. Det vil sige, at vi ikke gennem tekniske forhøjelser af den skattepligtige indkomst vil være med til at skabe en falsk forestilling om lavere trækprocenter, helt bortset fra den fare, der kan ligge i at skabe et større udskrivningsgrundlag.

Vi vil være med til at ændre lønmodtagerfradraget således, at det kun er de faktiske

udgifter, der kan fradrages. Det vil sige, vi vil være med til at sløjfe lønmodtagerfradrag A, men ikke lønmodtagerfradrag B. Deraf følger også, at vi ikke vil være med til en udlignende forhøjelse, for så vidt angår de selvstændigt næringsdrivende. Vi vil ikke være med til at røre ved rentefradragsretten. De ikke erhvervsbetingede fradrag vil vi gerne medvirke til at konvertere til et fradrag i skatten. Mange af disse fradrag så vi i øvrigt gerne slettet, men kan vi ikke komme igennem med det, vil vi foretrække at få et fradrag i skatten.

Vi er tilhængere af, at personfradraget beregnes som et fradrag i skatten.

Til de ikke erhvervsbetingede fradrag henregner vi indekstrakter og de fradrag, der falder ind under 3.000 kr.s fradraget, og vi henfører befodringsfradraget til den samme gruppe. De erhvervsbetingede fradrag mener vi imidlertid bør foretages i indkomsten og ikke i skatten, fordi vi er af den opfattelse, at der er en ganske nøje sammenhæng imellem den indtjening, man har, og de udgifter, der er forbundet med denne indtjening.

Vi ser gerne hustrufradraget fjernet fra skattelovgivningen ud fra vort synspunkt om individbeskatning; subsidiært kan vi acceptere det som et fradrag i skatten. Vi foretrækker forskellige reguleringer af indkomstintervaller ud fra et pristalsprincip og ikke et lønprincip, ud fra den betragtning, at det må være en politisk opgave at fastsætte de reale ændringer. Vi er positivt stemt over for det radikale forslag om ændringer vedrørende medhjælpende hustruer, og vi vil gerne være med til at hæve bundgrænsen fra 10 til 11, evt. højere, også på bekostning af andre ting.

Nu skal jeg ikke her gennemgå vor stilling til de stillede ændringsforslag i enkeltheder; den vil i øvrigt fremgå af de bemærkninger, som jeg allerede har fremsat, men jeg vil gerne for en ordens skyld specielt gøre opmærksom på, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 10, ændringsforslag nr. 46, ændringsforslag nr. 48, ændringsforslag nr. 37, ændringsforslag nr. 39, ændringsforslag nr. 41 og ændringsforslag nr. 42.

Når vi ved, hvad der er til rådighed gennem de opnåede besparelser og ændringer i ligningsloven, kan vi tage stilling til udskrivningsloven. Det tjener efter vor opfat-